

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXIX. — Izdan in razposlan 24. dne marca 1914.

Vsebina : (Št. 65—67.) 65. Izvršitveni predpis k členu III zakona z dne 23. januarja 1914. l. o izpremembah zakona o osebnih davkih z dne 25. oktobra 1896. l. (novela o osebnih davkih). — 66. Šesti dodatek k izvršitvenemu predpisu k I. poglavju zakona z dne 25. oktobra 1896. l. o neposrednih osebnih davkih, oziraje se na izpremembe, ukrenjene z zakonom z dne 23. januarja 1914. l. (novela o osebnih davkih). — 67. Šesti dodatek k izvršitvenemu predpisu k II. poglavju zakona z dne 25. oktobra 1896. l. o neposrednih osebnih davkih.

65.

Izvršitveni predpis k členu III zakona z dne 23. januarja 1914. l. (drž. zak. št. 13)

o izpremembah zakona o osebnih davkih z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220) (novela o osebnih davkih).

(Razglašen z razpisom finančnega ministrstva z dne 18. marca 1914. l.).

Člen 1.

1. V zmislu člena III novele o osebnih davkih so zavezani davščini od tantijem od davčnega leta 1914. počenši vsi prejemki, ki jih prejemajo udje načelstva, nadzornega in upravnega sveta (generalni svet, administracijski svet, kuratorij i. dr.) delniških družb ali komanditnih družb na delnice v tej lastnosti, pod katerimkoli imenom. Ako so izpolnjeni omenjeni zakoniti pogoji, so torej desetodstotni davščini poleg tantijem zavezane zlasti tudi prezenčne znamke, nagrade, dnevsčine in druga povračila, eventualno tudi stalne plače, ako se ne izplačujejo po pogojih, navedenih nastopno (številka 2).

Za dolžnost davščine je brez pomena, po katerem merilu se prejemajo prejemki in ali se

realizujejo s plačilom v gotovini ali kakorkoli drugače (s pripisom, zaračunom, odstopom i. dr.).

2. Ako so imenovani opravitelji s službeno pogodbo nameščeni za vodilne ravnatelje s stalno plačo, potem pogodbenih prejemkov, ki jim dohajajo v lastnosti, oznamenjeni v številki 1, od družbe, v koje službi so, ni obdačiti z davščino od tantijem, temveč s plačarino.

3. Plačilo davščine od tantijem odpade, ako skupna vsota v številki 1 omenjenih, po sebi davščini zvezanih prejemkov, ki jih je družba izplačala v enem davčnem letu, ne doseže zneska 5000 K.

Kadar se preračunja ta znesek, naj se torej ne vpoštevajo od davščine izvzeti pogodbeni prejemki (številka 2).

Člen 2.

1. Davščino od tantijem je pobirati, zmislu primerno uporabljaje določila §§ 133 do 136 zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), tako, da poprej imenovane družbe o priliki izplačevanja (člen 1, št. 1, odstavek 2) davščini zvezanih prejemkov začasno odbijejo od njih z desetimi odstotki pripadajočo davščino in jo izroče državni blagajnici v 14 dneh po preteku dotičnega četrletja, oziroma tistega četrletja, v katerem je dotlej v tekočem

davčnem letu izplačano skupno izplačilo davščini zavezanih prejemkov doseglo znesek 5000 K (člen 1, št. 3). Ako bi do konca davčnega leta skupno izplačilo bilo manjše nego omenjeni znesek, odpade seveda za to davčno leto izročitev odtegnjenih zneskov.

Odbijati je gledé cele vsote davščini zavezanih prejemkov, brez razlike državljanstva, stanovališča ali bivališča njihovih prejemnikov. Odbijati se mora torej tudi pri prejemkih, ki gredo v inozemstvo.

Za dolžnost odbitka je merodajen čas izplačila (pripisa itd.), ne pa okolnost, katere opravilne dobe se tičejo prejemki. V letu 1914. je torej n. pr. plačati davščino od tantijem tudi od prejemkov, ki se v tem letu izplačajo morda za prejšnjo opravilno dobo.

2. Državnemu zakladu nasproti so za pravilno odbijanje in pravočasno izročevanje davščine po § 135 odgovorne družbe same, ki so dolžne odbijati, ne pa njihove posamezne plačevalnice.

3. Davščina od tantijem se plačuje na dolg prejemnikov davščini zavezanih prejemkov.

Pogodbeni dogovori, ki se ukrenejo v zmislu, da mora davščino od tantijem namesto prejemnika davščini zavezanih prejemkov docela ali deloma plačevati druga oseba in zlasti družba sama, ki je dolžna odbijati, so po členu III, odstavek 4, oziroma § 238, odstavek 1, z. o. o. d. brez pravne moči.

Tisti, ki je na podstavi takega dogovora ali take odredbe kaj plačal s plačilom v gotovini, z računom ali kako drugače, ima pravico zahtevati povračilo plačanega od prejemnika davščini zavezanih prejemkov v dobi zastaranja, določeni v § 1479 občega državljanskega zakonika.

4. Prejemnikom prejemkov je odprta pritožba zoper pobiranje davščine, ki se lahko vloži v 30 dneh potem, ko se je izvedelo za odbijanje, pri davčnem oblastvu I. stopnje, poklicanem za nadzorovanje rednega odbijanja (glej člen 3).

Zoper odločbe o takih pritožbah je dopusten rekurz na finančno deželno oblastvo, ki odloči o tem končno veljavno.

Člen 3.

1. Nadzorovanje rednega odbijanja davščine od tantijem je naloženo davčnim oblastvom I. stopnje, ki so v zmislu § 109 z. o. o. d. pristojna za odmero posebne pridobnine za odbijanju zavezane družbe, in finančnim deželnim oblastvom.

Za Dunaj pride z ozirom na razpis finančnega ministrstva z dne 10. avgusta 1877. l. (drž. zak. št. 72) ter na določilo člena 51, št. 11, izvršitvenega predpisa k II. poglavju zakona o osebnih davkih kakor nadzorovalno davčno oblastvo I. stopnje v pošte davčno upravnništvo za I. okraj. Za Trst je ta naloga z ozirom na ukaz finančnega ministrstva z dne 21. oktobra 1908. l. (drž. zak. št. 219) naložena tamkajšnjemu davčnemu upravnístvu I.

2. V številki 1 omenjena davčna oblastva I. stopnje si bodo morala za opravljanje v členu 5 natančneje pretresovane kontrole narediti seznamek družb svojega okraja po obrazcu A, ki so v zmislu člena 1 dolžne pobirati in izročati davščino od tantijem; seznamek je pisati tekoče. Davčna oblastva, pri katerih je večje število takih družb, lahko pišejo ta seznamek tudi na nesešitih listih.

3. Nadzorovalna davčna oblastva bodo morala primerno obveščati tudi davčne urade, da naj sprejemajo izročitve, ki jih je pričakovati od družb.

4. Nadalje morajo nadzorovalna davčna oblastva v členu 1 imenovane prejemke in znesek pobrane davščine od tantijem vsako leto naznaniti davčnim oblastvom, pristojnim gledé dohodnine za prejemnike prejemkov, z *F/e* in *f* listom (prim. člen 42, II, izvršitvenega predpisa k IV. poglavju zakona o osebnih davkih).

Člen 4.

1. Odbito davščino od tantijem je v roku, določenem v členu 2, št. 1, izročiti tistemu davčnemu uradu, v čigar okolišu ima družba, ki je dolžna odbijati, svoj sedež; v mestih, kjer pobirajo davek mestni davčni uradi, so ti uradi poklicani sprejemati tudi te odprave.

2. Hkratu z odpravo je davčnemu uradu izročiti izkaz po obrazcu B v dvojnem izvodu, ki ga mora v razpredelkih 1 do 5 izpolniti družba, ki je dolžna odbijati, in ki mora imeti njen podpis po pravilih.

3. En izvod izkaza je družbi vrniti, ko se je na njem in na kuponu (razpredelek 6) potrdila izvršena odprava.

Drugi izvod služi davčnemu uradu za poloznico. Davčni urad izvede na njegovi podstavi potrebne predpise.

4. Družba mora izvod izkaza po obrazcu B, ki ji ga je vrnil davčni urad in od katerega lahko odloči razpredelek 6 in ga obdrži za blagajniško dokazilo,

izročiti v preskušnjo izvršenega odbitka za to po členu 3, št. 1, poklicanemu davčnemu oblastvu I. stopnje.

5. Za odpravo lahko finančno ministrstvo dovoli družbam tudi polletne ali celoletne obračunske rokove. Na to mereče prošnje strank ali predloge davčnih oblastev je predlagati finančnemu ministru ter razložiti merodajne razmere.

Člen 5.

1. Davčna oblastva I. stopnje, poklicana za nadzorovanje pobiranja, morajo vsakočasno po preteku četrtletja, oziroma daljših odpravnih dob, ki jih je dovolilo finančno ministrstvo, s pomočjo gori navedenega obrazca *A* dodatno preskusiti, ali so za dotično dobo dospeli odpravni izkazi *B* s strani vseh družb, ki so dolžne odbijati.

Ako se ob tej preskušnji pokaže, da izkaz *B* še ni predložen in da se tudi ni naznanilo, da ga ni (točka 3 podučila na obrazcu *B*), je povabiti družbo, da dá primerno pojasnilo. Eventualno se lahko družba prisili izpolnjevati svoje dolžnosti, s tem da se ji naložijo kazni zaradi nereda.

2. Došle izkaze *B* je, kolikor je to v danem času mogoče, natančno popreskusiti zlasti v smeri, ali se je davščina preračunila in odpravila od vseh po členu 1 davščini zavezanih prejemkov. Važen pomoček bodo v tem oziru razen seznamka po obrazcu *A* nudili akti za odmero pridobnine, ki so pri nadzorovalnem davčnem oblastvu, tako pred vsem računski sklepi družb, njihova opravilna poročila in zapisniki občnih zborov, iz katerih se bo dalo praviloma posneti ne samo dejanstvo, ali so se izplačali davščini od tantijem zavezani prejemki, temveč tudi višina prejemkov. Eventualne nadaljnje pomočke si bodo davčna oblastva po potrebi lahko dobila tudi od prejemnikov davščini zavezanih prejemkov.

Preskušnja se mora seveda raztezati tudi na navedbe o davščine prostih prejemkih, podane morda v izkazih *B*.

3. Ako se pokažejo ob preskušnji izkaza razlike, jih je treba družbi oponesti, da jih pojasni. Ako bi nadaljnje poizvedbe, ki jih je opraviti o tem, pokazale, da se davščina od tantijem ni odbila od vseh davščini zavezanih prejemkov ali da se je

davščina sicer kakorkoli preračunila prenizko, je treba družbi, ki je dolžna odpraviti davščino, naznati zakonito pripadajoče dodatno plačilo z zamudnimi obrestimi vred, preračunjenimi v zmislu člena 6, in o tem hkratu obvestiti pristojni davčni urad.

4. Zoper plačilni poziv je dopusten rekurz na finančno deželno oblastvo, ki ga je vložiti v 30 dneh, računa od dneva, ki sledi vročitvi.

5. Ako pokaže popreskušnja, da je odpravljajoča družba plačala preveč, mora davčno oblastvo uradoma ukreniti, da se vrne, kar se je plačalo več, in družbo obvestiti o tem.

Člen 6.

1. Ako odpravijo v členu 1 oznamene družbe pripadajočo davščino od tantijem sicer popolnoma, pa ne pravočasno, morajo za čas, za katerega se je odprava zakasnila čez rokove, natančneje oznamene v členu 2, št. 1, ali sicer ukazoma dovoljene, plačati v zakonu z dne 9. marca 1870. l. (drž. zak. št. 23), oziroma z dne 23. januarja 1892. l. (drž. zak. št. 26) določene zamudne obresti od prepozno odpravljenega zneska davščine.

2. Dolžnost plačati zamudne obresti nastopi nadalje, ako se po preskušnji, zaukazani v členu 5, pokaže, da se davščina od tantijem sploh ni odpravila ali le nepopolno. Zamudne obresti je v teh primerih preračuniti v zmislu sprednje številke 1 od še ne plačanega zneska davščine.

3. Od davščine od tantijem všteti dodatna plačila, ki jih je plačati po številki 1 in 2 tega člena, se ne morejo pobirati neerarske doklade.

4. Gledé uporabljanja zakona z dne 18. marca 1878. l. (drž. zak. št. 31) ter izvršbe terjanih dodatnih plačil veljajo slično določila, ki so v številki 5 in 6 člena 12 izvršitvenega predpisa k III. poglavju zakona o osebnih davkih.

5. Pri uradnih dejanjih, omenjenih v tem ter v sprednjem členu, se lahko davčna oblastva poslužujejo obrazcev *D* do *G* izvršitvenega predpisa k III. poglavju zakona o osebnih davkih, ki jih je namenu ustrezno prirediti.

Engel s. r.

I z k a z

Obrazec B.

posebni davščini (davščini od tantijem), odpravljeni po členu III zakona z dne 23. januarja 1914. l.
(drž. zak. št. 13).

Firma in sedež družbe, ki je dolžna odbijati

Kupón, ki ga stranka
odloči, ko se je dalo
potrdilo.

Izkaz se tiče prejemkov, izplačanih v času od do

1	2		3	4	5	6	
Ime in stanovališče prejemnikov prejemkov	Vrsta in znesek izplačanih davščini zavezanih prejemkov		Vrsta in znesek davščine prostih prejemkov (člen III, odstavek 2, zak.) *)	Datum izplačila	Od vsote v razpre- delku 2 izkazanih prejemkov za K h pripadajoči deset- odstotni znesek davščine	Uradno potrdilo o znesku K h, t, j. K h, ki ga je	
	Tantijeme	Prezenčne znamke					Druška povračila (plače, nagrade i. dr.)
	K h	K h					K h
(Državna blagajnica [davčni urad] mora izpolniti:) Gorenji znesek K h, t, j. kron vinarjev se je na tem uradu dne pod dnev. čl. zaračunal med prejemke. Podpis obeh višjih uradnikov ali njihovih namestnikov: L. S. Podpis družbe po pravilih. in ki se je zaračunal med prejemke pod dnev. čl. dne Podpisa obeh višjih uradnikov ali njihovih namestnikov. L. S.							

*) Glej podučilo zadaj.

Podučilo.

1. Besedilo člena III:

„Od prejemkov, ki jih prejemajo udje načelstva, nadzornega in upravnega sveta (generalni svet, administracijski svet, kuratorij in dr.) delniških, družb ali komanditnih družb na delnice v tej lastnosti, pod katerimkoli imenom, je plačevati od davčnega leta 1914. naprej 10 odstotkov davščine, ki jo morajo družbe, kadar izplačajo prejemnikom prejemke, odbiti za račun državnega zaklada in jo izročiti državni blagajnici.

Ako so pa take osebe nastavljene s službeno pogodbo za vodilne ravnatelje s stalnimi plačami, niso pogodbeni prejemki, ki jim prihajajo v lastnosti, oznamenjeni v prvem odstavku, od družbe, v koje službi so, zavezani davščini od tantijem, temveč plačarini.

Ako je skupna vsota prejemkov, ki jih je izplačala družba, manjša nego 5000 K, se ne plača davščina.

Na to davščino se zmislju primerno uporabljajo določila §§ 133 do 136 ter § 238, odstavek 1 in 2, končno določila V. in VI. poglavja zakona o osebni dohodnini.

Prejemki, ki jih zadene ta davščina, niso zavezani plačarini. Obdačevanje družb, ki izplačujejo v odstavkih 1 in 2 omenjene prejemke, po II. poglavju se ne izpreminja s sprednjimi določili.“

2. Ako so izpolnjeni pogoji člena III, odstavek 1, so desetodstotni davščini poleg tantijem zavezane zlasti tudi

prezenčne znamke, nagrade, dnevščine in druga povračila, eventualno tudi stalne plače, ako se ne izplačujejo po pogojih, navedenih v drugem odstavku tega člena.

Za dolžnost davščine je brez pomena, po katerem merilu se prejemajo prejemki in ali se realizujejo s plačilom v gotovini ali kakorkoli drugače (s pripisom, zaračunom, odstopom i. dr.). Nadalje tudi ni na tem, katere opravilne dobe se tičejo prejemki; merodajen za dolžnost odbijanja je marveč čas izplačila (pripisa i. sl.).

3. Gledé tistih četrletij, oziroma morda dovoljenih daljših odpravnih dob, za katere se ni odpravila davščina od tantijem, je dobro, da ne bo nepotrebnih pozivov ali prašanj s strani davčnega oblastva, pravočasno podati naznanilo, da se davščina ni odpravila, ter naznaniti vzroke, ki pridejo v poštev za opustitev odprave (ali se sploh niso izplačali prejemki ali pa samo davščine prosti prejemki v razpredelku 3 tega izkaza oznamenjene vrste ali se-li je opustila odprava z ozirom na višino dotlej v tekočem davčnem letu izplačanih, po sebi davščini zavezanih prejemkov).

4. Natančnejši zaukazi za izvršitev člena III, zlasti gledé formalnega postopka ob odpravi davščine od tantijem so v izvršitvenem predpisu, razglašenem z razpisom finančnega ministrstva z dne 18. marca 1914. l. pod št. 65 državnega zakonika.

66.**Šesti dodatek k izvršitvenemu predpisu k I. poglavju zakona z dne 25. oktobra 1896. I. (drž. zak. št. 220)**

o neposrednjih osebnih davkih; oziraje se na izpremembe, ukrenjene z zakonom z dne 23. januarja 1914. I. (drž. zak. št. 13) (novela o osebnih davkih).

Razglašen z razpisom c. kr. finančnega ministrstva z dne 21. marca 1914. I.

Člen 14, št. 9, prvi odstavek naj se glasi:

„9. Izvoljeni ud sme odredi redno sodelovanje z izrečno, v tem zmislu oddano izjavo ali s tem, da se brani prisege (§ 27); za odreko rednega sodelovanja pa je tudi šteti, ako ud ali njegov namestnik neopravičeno izostane od prvih treh komisijskih sej, pri katerih bi moral biti navzočen.“

Člen 14, št. 10, naj se glasi:

„10. Udje komisije in namestniki se pokličejo praviloma na dobo 8 let.

Na koncu vsakega četrtega leta izstopi po polovica imenovanih in izvoljenih udov in namestnikov. Od lihega števila izstopi manjše večji ali manjši del in sicer prvokrat večji del. Tisti, ki izstopijo prvokrat, se določijo z žrebom. Izstopajoči se lahko zopet pokličejo.

Po § 22 je za prva leta ukreniti prehodna določila. Izvršuje to določilo se podaljša poslovna doba udov (namestnikov), izstopajočih s koncem leta 1913., za 2 leti (torej do konca 1915. I.), udov (namestnikov), izstopajočih s koncem leta 1915., pa za štiri leta (torej do konca 1919. I.).

V redni poslovni dobi more kdo izstopiti: s smrtjo, z uveljavo pozneje nastalega zakonitega razloga za odklonitev, pri voljenih udih z nastopom dogodkov, po katerih izgubé zmožnost, biti voljeni (na primer prestanek pridobninske dolžnosti, konkurz, dejanje pod skrbnika, kaznovanje zaradi davčnega kaznivega dejanja itd.), pri imenovanih udih z odpozivom. Tudi voljene ude sme po predlogu komisijskega predsednika finančni minister odvezati njih posla, ako ne izpolnjujejo svoje dolžnosti prihajati na komisijske seje (§ 249, zadnji odstavek).

Vodilni obratni uradniki, ki so bili voljeni v pridobninske komisije za I. ali II. razred namesto

kakega uda teh davčnih družeb, ne izstopijo zato, ker stopijo iz službe tega uda ali ker se prekliče njih pooblastilo.“

Člen 15, št. 1, naj se glasi:

„1. Ude komisije in namestnike, ki sedaj že poslujejo, ter ude in njihove namestnike, ki na novo vstopijo v komisije, naj predsednik, ako niso aktivni državni uradniki, najkasneje v prvi seji, katere se udeležé, v zmislu § 27 z izrečnim opozorilom na kazensko določilo § 246 zapriseže takole:

„Prisegam pri Bogu Vsemogočnem in Vsevednem, da bodem na razpravah komisije ravnal brez ozira na osebo nepristransko po najboljši vednosti in vesti in da bodem o tem, kar izvem na razpravah sploh zlasti o razmerah davčnih zavezancev, najstrožje molčal, tako gotovo, kakor mi Bog pomaga.“

Osebe, ki smatrajo zaradi svojega veroizpovedanja prisego za nedopustno, se morajo namesto prisege zarotiti veroizpovedanju primerno.

Prisege ni treba ponoviti, ako se kdo zopet izvoli ali zopet imenuje.

Ob zapriseganju je zmislu primerno uporabljati določila §§ 3 do 5 zakona z dne 3. maja 1868. I. (drž. zak. št. 33).

Zapriseganje se sme vršiti tudi tako, da predsednik prečita besedilo prisega in prisežniki dvigaje palec in prva dva prsta desne roke govoré zgolj besede: „Prisegam, tako gotovo, kakor mi Bog pomaga.“ Po zaprisegi mora vsak zapriseženi ud komisije, oziroma vsak zapriseženi namestnik ločeno podpisati obrazec prisega, pristaviši datum priseganja. O zapriseganju je sestaviti zapisnik in mu priložiti podpisane obrazce prisega.

Ako predsednik ne pripada pridobninski komisiji ali njegov namestnik ne stanu aktivnih državnih uradnikov, morata isto prisego priseči okrajnemu glavarju, ali ako sedež komisije ni v uradnem področju okrajnega glavarstva, predstojniku političnega deželnega oblastva ali njega namestujé finančnemu (deželnemu) ravnatelju ali uradniku, ki je delegiran za ta posel.

Ako kdo prisego odreče, je toliko, kakor da odreče sodelovanje v zmislu § 29 (prim. člen 14, št. 9).“

Člen 15, št. 3, naj se glasi:

„3. Posameznim udom komisije sme predsednik, ko so prisegli (št. 1), že pred sklicem komisije poveriti preskus, oziroma ovedbo razmer

davku zavezanih obratov, ki so merodajne za priredbo pridobnine, ter razprave z imetniki.“

K členu 41, št. 5, naj se pridasta nastopna odstavka:

„Ako smatra pridobninska komisija ali njen predsednik, da je v prizivu uveljavljani ugovor zaradi nedostatkov priredbenega postopka, ki so se pripetili, osnovan, jih je odpraviti že prej, preden se poda mnenje.“

Ako pridobninski postavek ne znaša več nego 500 K in ako menijo tako predsednik kakor komisija, da je prizivu davčnega zavezanca ugoditi v polnem obsegu, je odločba o prizivu naložena pridobninski komisiji.“

Člen 41, št. 6, prvi odstavek, naj se glasi:

„6. V vseh drugih primerih je primerno opremljene prizive izročiti davčnemu oblastvu prve stopnje na sedežu komisije, ki jih naj predloži finančnemu deželnemu oblastvu.“

Člen 41, št. 8, prvi odstavek, se naj glasi:

„8. Gorenja določila je slično uporabljati tudi na tiste prizive, ki so došli v zmislu § 66 zoper odmero pridobnine, opravljene po davčnih oblastvih prve stopnje, od nanovo priraslih obratov ter od obči pridobnini zavezanih družb z omejeno zavezo.“

Člen 42, št. 3, prvi odstavek, naj se glasi:

„3. Gledé poslovanja pridobninske deželne komisije se zavrača na §§ 23 do 28 zakona. Za priseganje naj veljajo v členu 15, št. 1, obsežena določila.“

Na mesto volilnega predpisa za volitve v pridobninske komisije in cenilne komisije za osebno dohodnino, ki je v prilogi D izvršitvenega predpisa z dne 28. januarja 1897. l. (drž. zak. št. 35) k prvenju poglavju zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220) o neposrednjih osebnih davkih, naj stopijo priložena določila.

Engel s. r.

Priloga D

k izvrš. predp. k I. poglavju.

Volitveni predpis

za

volitve, ki jih je v zmislu § 16 in nasl., potem § 177 in nasl. zakona o neposrednjih osebnih davkih opraviti

v

pridobninske komisije in cenilne komisije za dohodnino.

O volilnih okrajih, volilnih skupinah in volilnih krajih.

§ 1.

Priredbeni okraji v zmislu § 13 zakona so tudi volilni okraji za volitev udov pridobninskih komisij četverih pridobninskih razredov in njih namestnikov.

§ 2.

Okoliš, za katerega je v priredbo dohodnine v zmislu § 177 zakona postaviti posebno cenilno komisijo, je tudi volilni kraj za volitev udov te komisije in njih namestnikov.

§ 3.

Pri volitvah v pridobninske komisije sestavljajo udje vsake davčne družbe po eno volilno skupino.

§ 4.

Pri volitvah v cenilne komisije za dohodnino so v zmislu § 181 zakona v vsakem volilnem okraju praviloma tri, izjemoma, kadar je volitvenih upravičencev cenilnega okraja manj nego 42, pa dve volilni skupini.

§ 5.

Pri volitvah prvega in drugega pridobninskega razreda je praviloma sedež trgovinske in obrtne zbornice volilni kraj. V izjemnih primerih § 13, odstavek 1, in § 14, odstavek 2, zakona se volilni kraj ukazoma določi in javno naznani.

Pri volitvah tretjega in četrtega pridobninskega razreda so mesta, mestni deli in industrijski kraji, ki sestavljajo po en priredbeni kraj, ob enem volilni kraji. Kadar so s kakim mestom ali industrijskim krajem sosednje občine združene v en priredbeni kraj, je dotično mesto ali industrijski kraj volilni kraj tudi za sosednje občine.

V vseh ostalih primerih je sedež cesarskega političnega okrajnega oblastva volilni kraj.

§ 6.

Za volitve v cenilne komisije za dohodnino je volilni kraj, kolikor gre za krajno komisijo, dotični kraj (§ 177 zakona), kolikor pa gre za okrajno komisijo, sedež političnega oblastva prve stopnje, ki vodi volitev; kadar se v zadnjem primeru v volilnem okraju določi več volilnih krajev, tedaj je sedež političnega oblastva prve stopnje glavni volilni kraj.

O volilni pravici in volivnosti (zmožnosti biti voljen).

§ 7.

Pravico voliti imajo s pridržkom določil § 13 gledé pridobninskih komisij pripadniki dotičnih davčnih družeb, gledé cenilnih komisij pa dohodnini zavezani plačevalci davkov dotičnega cenilnega okraja.

Zakon ne obsega določil, ki bi izključevala volilno pravico inozemcev in vojaških oseb.

Potemtakem pristoji volilna pravica vsem spredaj oznamenjenim fizičnim osebam vobče (§ 13) ne gledé na starost in spol; vendar smejo nedoletniki in v varstvu stoječe osebe izvrševati svojo volilno pravico samo po svojih zakonitih zastopnikih.

V ostalem smejo fizične osebe izvrševati volilno pravico samo osebno, bodi si z oddajo svojih glasovnic pri volilni komisiji, bodi si s tem, da ji dopošljejo svoje glasovnice po pošti (§ 27).

Ženske izvršujejo volilno pravico tako kakor davčni zavezanci moškega spola.

§ 8.

Gledé pridobninskih komisij ima volilno pravico tudi vsak konsorcij, vsaka družba, juristična oseba i. dr., katera je podvržena obči pridobnini; vendar pristoji več deležnikom kakega davku zavezanega obrata, kakor na primer javnim trgovinskim družabnikom, kakor takim pri volitvah v pridobninske komisije samo en glas, ki ga oddaje eden izmed njih. Volilna izkaznica se mora v tem primeru glasiti na družbo (firmo).

Juristične osebe izvršujejo volilno pravico v pridobninske komisije, ki jim pristoji zavoljo obči pridobnini zavezanega podjetja, po tisti osebi, ki je po veljajočih zakonitih ali družbenih določilih poklicana zastopati ga, ali če zastopanje ne pristoji posamezni osebi, po tisti osebi, ki jo postavijo v to poklicani zastopniki izmed sebe.

§ 9.

Gledé cenilnih komisij za dohodnino pristoji volilna pravica, ne gledé na dohodnini zavezane počivajoče dedščine, samo dohodnini zezanim fizičnim osebam.

§ 10.

Pri počivajočih dedščinah se izvršuje volilna pravica tako gledé pridobninskih komisij, kakor gledé cenilnih komisij za dohodnino po osebah, oznamenjenih v § 263 zakona.

§ 11.

Volilna pravica gledé pridobninskih komisij je popolnoma neodvisna od volilne pravice gledé cenilnih komisij za dohodnino in narobe; davčni zavezanec more torej imeti ali samo to ali samo drugo volilno pravico ali pa obe volilni pravici združeni.

§ 12.

Pridobnine za eno leto ali za priredbeno dobo oproščene osebe obdržé gledé pridobninskih komisij volilno pravico kakor pripadniki davčne družbe.

§ 13.

Od volilne pravice so izključene tiste osebe, ki ne uživajo vseh državljanskih in političnih pravic, in to:

1. osebe ali družbe, o katerih imovini se je razglasil konkurz ali pričel poravnalni postopek, v času, dokler traja konkurzna ali poravnalna razprava;

2. tiste osebe, ki so bile na kazen obsojene zavoljo hudodelstva ali zavoljo prestopka tatvine, poneverbe, njune deležnosti ali goljufije (§§ 460, 461, 463, 464 k. z.).

Ta posledek obsodbe neha pri hudodelstvih, naštetih v § 6, št. 1 do 10, zakona z dne 15. novembra 1867. l. (drž. zak. št. 131), s koncem kazni, pri drugih hudodelstvih s pretekom desetih let, ako je bil krivec obsojen najmanj v petletno kazn, in razen tega s pretekom petih let, pri gori naštetih prestopkih pa po preteku treh let po prestani kazni.

Ako se s kazenskim zakonodajstvom izdadó nova določila o tem, vsled katere obsodbe po kazenskem pravu in za koliko časa je izgubljena volilna pravica za občinski zastop ali se ne sme izvrševati, bodo ista določila veljala tudi gledé volilne pravice v pridobninske komisije, oziroma cenilne komisije za dohodnino.

Izvrševanju volilne pravice gledé pridobninskih komisij stoji na poti tudi naznanilo o odpovedi obrti

ter zglasitev, da je obrt ali drugo pridobnini zavezano opravilo prešlo na kako drugo osebo (§ 72 zakona), dasi se ni še izbrisala pridobnina v pridobninskem vpisniku.

§ 14.

Vsak volivec ima v svoji volilni skupini samo en glas; vendar sme deležnik več pridobitnih družeb ali zakoniti zastopnik nedoletnikov ali oskrbovancev izvrševati volilno pravico za svoje varovance, oskrbovance ali za eno ali več pridobitnih družeb, ki jih zastopa on, in pa volilno pravico, ki mu gre morda osebno.

§ 15.

Voliti se smejo za ude ali namestnike pridobninske komisije ali cenilne komisije za dohodnino tisti volilni upravičenci (§§ 7 do 13) moškega spola, ki so že dovršili 24. leto starosti. Vendar se sme v pridobninske komisije davčnih družb prvega in drugega razreda namesto ude teh davčnih družeb voliti tudi vodilni obratni uradnik, ki ga s posebnim pooblastilom oznameni ta ud; taisti pa mora razen pripadnosti k davčni družbi imeti vse, kar se sicer zahteva, da sme kdo biti voljen.

Od volivnosti pa so izvzete tiste osebe, ki so se zakrivile davčnega kaznivega dejanja po §§ 239, 240, 242 in 243 zakona, ako izza pravomočnosti razsodbe ni minilo pet let (§ 20, odst. 2, in § 186 zakona).

Razpis in priprava volitev.

§ 16.

Poziv, naj se opravi volitev, se izda po zaukazu finančnega ministra z razpisi finančnih deželnih oblastev, ki morajo obsegati dan, katerega morajo posamezne volilne skupine (§§ 3 in 4) opraviti volitev v volilnih krajih, določenih za to.

Čas za volitve vsake volilne skupine, katerih ni treba opraviti vseh istega dne, je določiti tako, da se morejo do njega dokončati vse potrebne priprave.

§ 17.

Razpis volitev je dati na znanje po deželnih listih, po uradnih listih, morda izdajanih pri političnih

okrajnih oblastvih in z razglasilom (lepakom), kakor je v kraju navada, v vseh občinah.

Pri razpisu posameznih dopolnilnih volitev v pridobninske komisije tretjega in četrtega pridobninskega razreda ter v cenilne komisije za dohodnino se sme opustiti objava v deželnih listih.

Razglasila morajo vselej obsegati število komisijskih udov in namestnikov, ki jih je voliti.

§ 18.

Določila o uvrstitvi davčnih zavezancev v volilne skupine ter pravni pomočki, ki jim pristojé zoper opravljeno uvrstitev, so gledé obče pridobnine omenjena v § 15, gledé dohodnine pa v § 184 zakona.

Vloženi prizivi, oziroma pritožbe pa niso na poti opravi veljavnih volitev.

Volilni pravici tretjih oseb nasprotujoči osebni izključevalni razlogi (§ 13) se ne morejo uveljavljati po takih prizivih, oziroma pritožbah, ampak se morajo naznaniti davčnemu oblastvu prve stopnje (§ 19, odstavek 3), da uradoma ravna ž njimi v zmislu § 20.

§ 19.

Na podstavi sestave volilnih skupin, ki so jo odredila davčna oblastva prve stopnje, je z ozirom na kake že ukrenjene odločbe o dotičnih prizivih, oziroma pritožbah (§ 18) vpisati vse volilne upravičence vsake volilne skupine v abecedne seznamke (imenike volivcev).

Napraviti imenike volivcev je dolžno tisto davčno oblastvo, za čigar okoliš je voliti dotično komisijo. Kadar obsega volilni okraj okoliš več davčnih oblastev, tedaj mora napraviti imenik volivcev za ves volilni okraj tisto davčno oblastvo, na čigar uradnem sedežu bo zborovala komisija, ki jo je voliti; kadar ima v takem primeru več davčnih oblastev isti uradni sedež, tedaj se z ukazom finančnega ministra določi tisto davčno oblastvo, katero je dolžno napraviti imenik volivcev.

Davčno oblastvo, ki je poklicano napraviti imenike volivcev, jih mora imeti v razvidnosti.

§ 20.

Pri sestavi imenikov volivcev začasno ni izločiti takih oseb, o katerih je davčnemu oblastvu znano,

da ne uživajo vseh državljanskih in političnih pravic (§ 13); toda ta okolnost se mora zabeležiti v imeniku volivcev na primernem mestu. Odločba o izključitvi od volilne pravice pristoji volilnemu komisarju (§ 24), kateremu bo dati na razpolaganje spise, kar bi jih bilo v tem oziru.

§ 21.

Pri volitvah za pridobninske komisije so obveštila o uvrstitvi davčnih zavezancev v pridobninske razrede (člen 13 izvršitvenega predpisa k I. poglavju) združena s podelitvijo volilnih izkaznic (obrazec C).

Pri volitvah za cenilne komisije za dohodnino se izdajajo izkaznice po določilih, obseženih v izvršitvenem predpisu k IV. poglavju.

2 obrazca
glasovnic
a, b.

Ob enem z izkaznicami je izdati volilnim upravičencem posebne glasovnice za vsako različno vrsto oseb, ki jih je voliti (udov in namestnikov).

Glasovnice morajo biti uravnane na število oseb, ki jih je voliti, ter imeti uradni pečat pristojnega davčnega oblastva, in nadalje vsekakor opomnjo, da se bo vsaka druga, ne oblastveno izdana glasovnica štela za neveljavno.

Namesto izgubljenih glasovnic ali takih, ki so postale nerabne, mora na zahtevo volilnih upravičencev za prvo izdajo poklicano davčno oblastvo ali na dan volitve volilni komisar izročiti druge glasovnice.

Kako se vrši volitev.

§ 22.

Dan in uro začetka in konca volitve, ter volišče, določeno za to, je v vseh udeleženih občinah razglasiti, kakor je tam navada.

§ 23.

Vodstvo volilnega opravila pristoji volilnemu komisarju.

Pri volitvah v pridobninske komisije prvega in drugega pridobninskega razreda je volilni komisar praviloma pri dotični trgovinski in obrtni zbornici postavljeni cesarski komisar. Če izjemoma zborniški okraj ni hkratu priredbeni okraj (§ 5), se določi volilni komisar s posebno odredbo finančnega ministra.

Pri volitvah v pridobninske komisije tretjega in četrtega razreda posluje v mestih in industrijskih krajih, ki tvorijo samostojen priredbeni okraj, ter v sosednjih občinah, ki so združene z njimi v zmislu § 13, odstavek 3, zakona, za volilnega komisarja občinski predstojnik volilnega kraja (§ 5, odstavek 2) ali namestnik, ki ga on določi za to. V vseh ostalih primerih je volilni komisar predstojnik tistega političnega oblastva I. stopnje, v čigar okraju je opraviti volitev, oziroma namestnik, ki ga on določi za to.

Pri volitvah v cenilne komisije za dohodnino je volilni komisar predstojnik političnega oblastva I. stopnje, katero mora voditi volitev, oziroma namestnik, ki ga on določi za to.

§ 24.

Volilnemu komisarju pristoji preskušati volilne izkaznice, odločati o volilni pravici (§ 20) in o veljavnosti oddanih glasov; on mora odločiti zlasti tudi tedaj, kadar se

- a) pokažejo pri oddaji glasov o istosti volivca pomisleki,
- b) nastanejo zoper volilno pravico v imenikih volilcev vpisane osebe pomisleki v zmislu § 13, ali
- c) nastanejo dvomi o veljavnosti posameznih oddanih glasovnic itd.

Ugovarjati smejo zoper volilno pravico v imenikih volivcev vpisane osebe tudi tretje osebe še med volilnim opravilom, toda samo tako dolgo, dokler ni oddala glasú tista oseba, katere volilna pravica se izpodbija.

V vsakem posameznem primeru se mora odločiti pred nadaljevanjem volilnega opravila.

Rekurz zoper te odločbe ni dopusten.

V koliko so sploh dopustne pritožbe zoper volilni postopek, to določa § 41.

§ 25.

Volilni komisar mora skrbeti za vzdrževanje miru in reda pri volilnem opravilu ter za izpolnjevanje določil zakona in tega volitvenega predpisa.

Za oskrbovanje naloženih poslov se sme posluževati pripomoči oseb, ki se mu zdé pripravne,

eventualno sme sestaviti tudi formalno volilno komisijo izmed volilnih upravičencev.

Zlasti je volilni komisar tudi dolžen, o vseh važnih dogodkih, ki se pripetijo pri volilnem opravilu, posebno pa o odločbah, ki jih stori on, napraviti ali dati napraviti pismene zabeležke in o poteku volilnega opravila precej po njega sklepu pismeno poročati predstojniku davčnega oblastva prve stopnje (§ 39).

§ 26.

Volilni komisar mora na dan volitve ob določeni uri in v prostoru, določenem za to, prijeti volilno opravilo ne gledé na število došlih volivcev ter opozoriti zbrane volivce na vsebino § 15 tega volitvenega predpisa o svojstvih, potrebnih, da more kdo biti voljen, ter jim razložiti postopek pri glasovanju in štetju glasov.

§ 27.

Voli se brez izjeme z uradnimi glasovnicami (§ 21), ki jih morajo podpisati volivci ali njih v zmislu § 8, odstavek 2, poklicani zastopniki, v poslednjem primeru z natančnim oznamenilom zastopanega.

Na vsaki glasovnici je napisati toliko imen, kolikor voli dotična volilna skupina komisijskih udov, oziroma nemestnikov.

Glasovnice predaje volilnemu komisarju volivec ali sam osebno ali pa jo dopošlje oblastvu, ki vodi volitev, s priloženo volilno izkaznico po pošti. Za zastopnika oblastva, ki vodi volitev, naj posluje volilni komisar; da se bo moči pri skrutinju ozirati (§ 32) na glasovnice, doposlane po pošti, je torej adresovati glasovnice na volilnega komisarja, poklicanega za sprejem dotične glasovnice, in jih poslati v tisti kraj, kjer se voli. Ako se voli v odsekih (sekcijah § 37), je pristaviti adresi tudi odsek.

Volilni komisar se mora sporazumeti s poštnim oblastvom, da se mu o pravem času izroči zanj došle pošiljke.

§ 28.

Neposrednje pred začetkom glasovanja se mora volilni komisar prepričati, da je volilna posoda, v katero se devajo glasovnice, prazna.

Za volitev komisijskih udov in njih namestnikov je uporabljati posebne volilne posode, da se vanje devajo dotične glasovnice.

Glasovati je tako, da oddadó volivci svoje glasovnice ali po vrsti, v kateri se zglašé pri volilnem komisarju, ali pa po vrsti, v kateri se pokličejo po njih vpisu v imeniku volivcev.

Volilni upravičenci, ki dojdejo v tem zadnjem primeru v volilni zbor, ko je že bilo klicano njih ime, smejo svoje glasovnice oddati šele, ko se prebere ves imenik volivcev, in se za to zglašiti pri volilnem komisarju.

Volilni komisar prevzame od volivcev glasovnice, jih dene v dotične volilne posode ter pazi, da noben volivec ne odda za isto volitev več glasovnic namesto ene same.

Vsak volivec mora ob oddaji glasovnice pokazati in oddati svojo izkaznico (§ 21, odstavek 1).

§ 29.

Da je volivec oddal glasovnico, to je narediti razvidno v imeniku volivcev poleg njegovega imena v stolpcu, pripravljenem za to.

§ 30.

Oddajanje glasovnic je skleniti ob določeni uri. Vendar se volivci, ki so prišli na volilni prostor še pred pretekom za konec določene ure, ter so tam navzočni ob sklepu glasovanja, ne smejo izključiti od glasovanja.

§ 31.

Po sklepu glasovanja, ki ga izreče volilni komisar, je odpreti do tega časa po pošti (§ 27) došle pošiljke in najprej popreskusiti volilne izkaznice po §§ 13 in 24; kadar se pokažejo pomisleki zoper pripustitev dotičnega volivca h glasovanju ali ako je ta volivec že oddal svojo glasovnico osebno, tedaj je šteti, kakor da bi doposlane glasovnice ne bile došle.

Enako je ravnati, kadar bi bil volivec doposlal več glasovnic iste vrste ali bi bil opustil priložiti volilno izkaznico.

Z glasovnicami, zoper katere se iz tega začasnega popreskusa ne pokaže nič takih pomislekov,

je potem ravnati uradoma ravno tako kakor z osebno oddanimi glasovnicami (§§ 28 in 29).

§ 32.

Dokončavši v § 31 omenjena uradna dejanja mora volilni komisar vzeti glasovnice iz volilne posode in jih sešteti; nato je opraviti skrutinij.

§ 33.

Ako obsega glasovnica več imen, nego je voliti udov, oziroma namestnikov, tedaj se ni ozirati na imena, ki so v ti glasovnici nazadnje pristavljena nad to število. Ako je v glasovnici napisanih manj imen, ne izgubi zato glasovnica veljavnosti.

Ako je ime iste osebe na glasovnici zapisano večkrat, se šteje pri seštevanju glasov samo enkrat.

Glasovi, ki so se oddali osebi, katera po § 15 tega volitvenega predpisa ne sme biti voljena; glasovi, ki se vežejo na pogoje ali katerim so pristavljeni nalogi tistemu, ki se voli; glasovnice, katerih volilni upravičenec ni podpisal; naposled glasovi, iz katerih se ne dá razločno posneti v njih ozamenjena oseba, so neveljavni.

Odločba o tem pristoji volilnemu komisarju (§§ 24 in 25).

§ 34.

Uspeh štetja glasov mora volilni komisar naznati takoj ter, če bi volitev komisijskih udov in namestnikov ne bila dokončana z opravljenim volilnim dejanjem (§§ 6 in 37), pristaviti, da se bo ovedel skupni posledek vseh združenih glasovanj v glavnem volilnem kraju, oziroma v glavnem volilnem prostoru (§ 37).

§ 35.

Za izvoljene je šteti tiste, ki so dobili relativno največ glasov. Ako ima več oseb enoliko glasov, odločuje, če je voliti manj oseb, o tem, koga je šteti za izvoljenega, žreb, ki ga potegne volilni komisar.

§ 36.

Volilno dejanje je šteti za obrezuspešeno, če niso bile z glasovnicami vred, ki so došle po pošti,

oddane vsaj tri veljavne glasovnice. Kadar bi za kako volitev bilo manj nego troje volilnih upravičencev, se pridružujejo posebni zaukazi.

Kadar se po volilnem dejanju ne izvoli potrebno število komisijskih udov, oziroma namestnikov, ker obsegajo veljavne glasovnice manj različnih oseb, kakor jih je bilo voliti, ali kadar se gledé vsega potrebnega števila udov, ki jih je voliti, ne oddadó vsaj tri veljavne glasovnice, tedaj se navzlic temu ne obnovi ali nadaljuje volilno dejanje. Marveč je v takem primeru precej poročati predstojniku davčnega oblastva (§ 39), oziroma finančnemu deželnemu oblastvu (§ 40), katero mora napeljati nadaljnja uradna dela v zmislu dotičnih določil izvršitvenih predpisov, oziroma v zmislu § 29 ali § 188 zakona.

§ 37.

Volilno dejanje se mora praviloma dokončati v teku za to določenega dne. Da bo to mogoče, je voliti v priredbenih okrajih (mestih) z mnogimi volivci v odsekih. Gledé tega je v razglasilih dati na znanje, kateri volivci (navadno po abecednem redu začetnih črk svojega priimka) spadajo k posameznim odsekom.

Tudi je dati na znanje tisti odsek, v katerem se bo poiskal skupni posledek vseh dotičnih glasovanj (§ 34).

§ 38.

Kadar nastopijo okoliščnosti, ki zabranjujejo začetek, nadaljevanje ali završitev volilnega dejanja, tedaj sme volilni komisar preložiti ali podaljšati volilno dejanje na nastopni dan.

To je naznati volivcem tako, kakor je v kraju navada.

Ako se je oddaja glasov že pričela, mora volilni komisar imeti volilne spise in volilno posodo z glasovnicami, ki so v nji, pod pečatom dotlej, da se nadaljuje volitev.

§ 39.

Završivši volilno dejanje mora volilni komisar zapečatiti imenik volivcev (glasovalni spisek), veljavne in tudi za neveljavne spoznane glasovnice ter oddane in doposlane volilne izkaznice, opremiti jih z napisom, oznamujočim vsebino, ter priložiti svojemu poročilu o volilnem dejanju (§ 25).

To poročilo oddá volilni komisar, ako je volitev komisijskih udov ali namestnikov z dotičnim volilnim dejanjem že dokončana, neposrednje predstojniku tistega davčnega oblastva, ki je napravilo imenik volivcev (§ 19).

Kadar pa volitev komisijskih udov, oziroma namestnikov še ni dokončana s to volitvijo, marveč se glasovi za volitev komisijskih udov ali namestnikov oddajajo v več volilnih zborih, tedaj je to poročilo vposlati po tistem volilnem komisarju, kateremu je naročeno poiskati skupni posledek vseh dotičnih glasovanj. Ta mora najdeni skupni posledek pismeno izraziti in o tem napravljeni završilni spis z vsemi spisi, došlimi mu od volilnih komisarjev, doposlati predstojniku tistega davčnega oblastva, ki je napravilo imenik volivcev.

§ 40.

Predstojnik davčnega oblastva mora volitvene spise in pa morda došle pritožbe zoper volilni postopek (§ 41) s primernimi predlogi vposlati finančnemu deželnemu oblastvu ali pa dati naznanilo, da je volitev izpodletela.

S tem poročilom je združiti predloge o tistih komisijskih udih in njih namestnikih, katere je imenovati.

§ 41.

Gledé volitev za pridobninske komisije niso dopustne pritožbe zoper volilni postopek.

Gledé volitev za cenilne komisije za dohodnino je podati pritožbe zoper volilni postopek in zoper opravljene volitve v osmih dneh po volitvi pri davčnem oblastvu prve stopnje (§ 19); o njih odloča finančno deželno oblastvo v porazumu s političnim deželnim oblastvom. Take pritožbe pa niso na poti sestavi komisije.

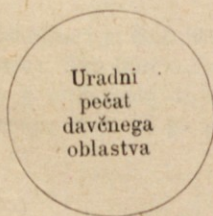
§ 42.

Za voljene ude komisije in njih namestnike se izdajo, ako ni izključevalnega razloga, da bi mogli biti voljeni, volilne potrdilnice in vročijo se jim po davčnem oblastvu na sedežu komisije dotičnega priredbenega okraja, oziroma cenilnega okraja.

Glasovnica

za volitev udov komisije.

Ime in priimek	Opravilo	Stanovališče
voljenca		

Opomnja. Vsaka druga ne oblastveno izdana glasovnica se bo štela za neveljavno.

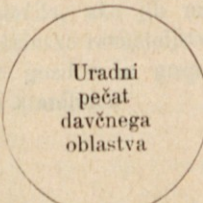
Glasovnico mora volivec podpisati, drugače je neveljavna (§§ 27 in 33 volitvenega predpisa).

Volivčev podpis

.....

za volitev namestnikov udom .

1. Name of the person or organization: Ministry of the Interior 2. Address: Prague, Czech Republic 3. Date: 17. March 1944 4. Subject: Exemption from military service	5. Reason for exemption: Illness 6. Medical certificate: Yes 7. Signature: [Signature] 8. Stamp: [Stamp]	9. Remarks: Exemption granted for 6 months 10. Date of review: 17. September 1944
11. Name of the person or organization: Ministry of the Interior 12. Address: Prague, Czech Republic 13. Date: 17. March 1944 14. Subject: Exemption from military service	15. Reason for exemption: Illness 16. Medical certificate: Yes 17. Signature: [Signature] 18. Stamp: [Stamp]	19. Remarks: Exemption granted for 6 months 20. Date of review: 17. September 1944
21. Name of the person or organization: Ministry of the Interior 22. Address: Prague, Czech Republic 23. Date: 17. March 1944 24. Subject: Exemption from military service	25. Reason for exemption: Illness 26. Medical certificate: Yes 27. Signature: [Signature] 28. Stamp: [Stamp]	29. Remarks: Exemption granted for 6 months 30. Date of review: 17. September 1944

Opomnja. Vsaka druga ne oblastveno izdana glasovnica se bo štela za neveljavno.

Glasovnico mora volivec podpisati, drugače je neveljavna (§§ 27 in 33 volitvenega predpisa).

Volivčev podpis

67.

Šesti dodatek k izvršitvenemu predpisu k II. poglavju zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220)

o neposrednjih osebnih davkih.

(Razglašen z razpisom c. kr. finančnega ministrstva z dne 18. marca 1914. l.).

Zaukazi členov 32, št. 7, nadalje 45, št. 12, in 56, št. 8, k II. poglavju zakona o osebnih davkih izdanega izvršitvenega predpisa z dne 18. maja 1897. l. (drž. zak. št. 124), se, kolikor niso v soglasju z določili § 282, odstavek 2, izpremenjenimi z zakonom z dne 23. januarja 1914. l. (drž. zak. št. 13) (novela o osebnih davkih), izpreminjajo glede svoje uporabnosti na priredbene primere za davčno leto 1914. in za naslednja leta takole:

Člen 32, št. 7, se naj glasi v bodoče:

Zoper odločbe po obrazcu *B* in *C*, ki so jih izrekla davčna oblastva I. stopnje, je dopusten rekurz na finančno deželno oblastvo, ki odloči o tem končnoveljavno.

V členu 45, št. 12, naj odpadejo besede

„oziroma odločila teh zadnjih oblastev rekurz do finančnega ministrstva“.

Po „oblastva“ je dostaviti pristavek:

„ki končnoveljavno odloča o tem“.

V členu 56, št. 8, je črtati besede:

„razen če bi meril rekurz tudi zoper porazdelbo davka, v katerem primeru gredó pritožbe do finančnega ministrstva“.

Engel s. r.